

Periodické odezvy nelineárních dynamických systémů

Václav Steinbach¹

1 Úvod

S každým novým dnem naše Slunce vychází a zapadá. Tento děj se rozhodně udál dnes a doufejme, že se uděje i zítra. Pravidelnost tohoto děje je jeho **periodicita** a doba, po kterou se děj začne znovu opakovat, je jeho **periodou**. Náš svět je protkán periodicitou tudíž její studium je přirozené. V tomto příspěvku se zaměříme na analýzu periodických odezví mechanických systémů s nelinearitami. Jedná se tak o známé lineární soustavy, do kterých bude vždy přidána významná nelinearita a bude sledován projev této nelinearity na kvalitě periodické odezvy.

2 Systém a metody analýzy

Tento příspěvek zkoumá systémy, které jsou popsány obyčejnými diferenciálními rovnicemi druhého řádu uvažované v náledovném tvaru

$$\mathbf{M}\ddot{\mathbf{q}}(t) + \mathbf{B}\dot{\mathbf{q}}(t) + \mathbf{K}\mathbf{q}(t) + \mathbf{f}_{nl}(\mathbf{q}, \dot{\mathbf{q}}, t) = \mathbf{f}_{ext}(t), \quad (1)$$

kde \mathbf{M} , \mathbf{B} , $\mathbf{K} \in \mathbb{R}^{n \times n}$ jsou konstantní koeficientové matice hmotnosti, tlumení a tuhosti v tomto pořadí, n je počet stupňů volnosti, \mathbf{q} je vektor zobecněných výchylek a \mathbf{f}_{nl} spolu s \mathbf{f}_{ext} jsou zobecněné nelineární a budící síly. Rovnice (1) tak vyjadřuje dynamickou rovnováhu lineárních a nelineárních sil na levé straně a budících sil na pravé straně.

2.1 Numerická integrace počáteční úlohy

Před samotným řešením je nutné převést rovnici (1) do stavového prostoru

$$\dot{\mathbf{z}} = \begin{bmatrix} \dot{\mathbf{q}} \\ \ddot{\mathbf{q}} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \dot{\mathbf{q}} \\ \mathbf{M}^{-1} (\mathbf{f}_{ext}(t) - \mathbf{B}\dot{\mathbf{q}} - \mathbf{K}\mathbf{q} - \mathbf{f}_{nl}(\mathbf{q}, \dot{\mathbf{q}}, t)) \end{bmatrix} = \mathbf{W}(\mathbf{z}, t). \quad (2)$$

Poté je zvolen interval diskretních časových okamžiků $\langle t_0, t_1, \dots, t_j \rangle$ ve kterých bude rovnice (2) vyčíslována a je zadána počáteční podmínka \mathbf{q}_0 . Z této podmínky začíná výpočet následujících bodů řešení. Periodické řešení získáme až po vypočtení a odříznutí přechodové odezvy, což je hlavní překážkou této metody. K samotnému výpočtu bývá běžně využíváno volně přístupných řešičů např. *ode45*, *ode23* a další v knihovněch *MATLAB*.

2.2 Metoda střelby

V případě metody střelby jsou periodická řešení okrajové úlohy jsou určena soustavou rovnic

$$\mathbf{R}(\mathbf{z}(0)) = \mathbf{z}(T) - \mathbf{z}(0) = \mathbf{0}, \quad (3)$$

¹ student navazujícího magisterského studijního programu Aplikovaná mechanika, specializace Dynamika konstrukcí a mechatronika, e-mail: vstein@students.zcu.cz

kde \mathbf{R} značí rezidum rovnice (1). Neznámými jsou počáteční hodnoty $\mathbf{z}(0)$ na začátku periody. Hodnoty na konci periody $\mathbf{z}(T)$ jsou určeny numerickou integrací rovnice (2). Naším cílem je zde najít pozici $\mathbf{q}(0)$ a rychlost $\dot{\mathbf{q}}(0)$ ve stavového prostoru tak, aby $\mathbf{q}(T) = \mathbf{q}(0)$, $\dot{\mathbf{q}}(T) = \dot{\mathbf{q}}(0)$ po určité době T .

2.3 Metoda harmonické rovnováhy

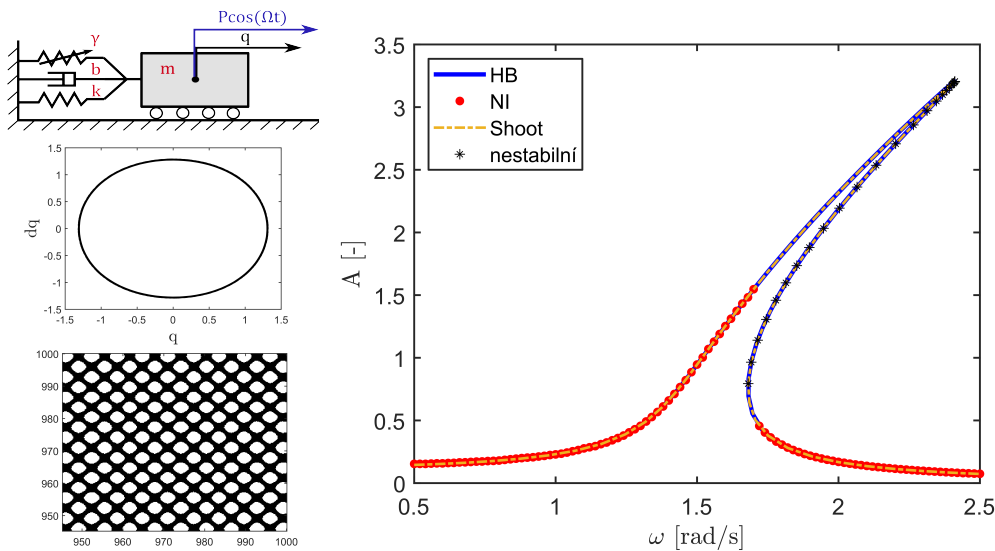
Hledáme aproximaci $\mathbf{q}_h(t, \hat{\mathbf{q}}_H) \approx \mathbf{q}(t)$ T -periodického řešení, $\mathbf{q}(t) = \mathbf{q}(t + T)$ ve tvaru zkrácené Fourierovy řady

$$\mathbf{q}_h(t, \{\hat{q}_k\}) = \hat{q}_0 + \sum_{k=1}^H \hat{q}_{2k} \cos(k\Omega t) + \hat{q}_{2k+1} \sin(k\Omega t), \quad (4)$$

kde \hat{q}_k jsou Fourierovy koeficienty. Touto aproximací převedeme rovnici (1) do frekvenční oblasti

$$\hat{\mathbf{r}}_H(\hat{\mathbf{q}}_H, \Omega) = \mathbf{Z}(\Omega)\hat{\mathbf{q}}_H + \hat{\mathbf{f}}_{nl}(\hat{\mathbf{q}}_H, \Omega) - \hat{\mathbf{f}}_{ext}(\Omega) = \mathbf{0}, \quad (5)$$

kde $\mathbf{Z}(\Omega)$ je matice dynamické tuhosti. Neznámými rovnice (5) jsou Fourierovy koeficienty $\hat{\mathbf{q}}_H$. Problém tedy přejde od nalezení funkcí, které vyhovují rovnici (1) k nalezení příslušných Fourierových koeficientů. Pokud k této metodě připojíme metodu kontinuační podél křivky budeme schopni vytrasovat úplný tvar amplitudové křivky nelineárního systému jak je znázorněno na Obr. 1. Díky této kvalitě je metoda harmonické rovnováhy poutavý nástroj k analýze periodických odezev nelineárních systémů.

Obrázek 1: Duffingův oscilátor: Amplitudová charakteristika (vpravo), kinematické schéma (vlevo nahoře), trajektorie ve fázové rovině (vlevo uprostřed) a rekurentní mapa (vlevo dole).

Literatura

- Krack, M.; Gross, J. (2019) *Harmonic Balance for Nonlinear Vibration Problems*, Springer, 2019
- Nayfeh, A. H.; Mook, D. T. (2004) *Nonlinear Oscillation*. Weinheim, WILEY-VCH Verlag GmbH and Co. KGaA.
- Strogatz, S. H. (2015) *Nonlinear dynamics and chaos (Second Edition)*, Taylor and Francis Group, 2015